

Halld meg Isten szavát! (nov 28.)

1 Sám. 3.

Jól ismert Sámuel elhívásának története. Most advent kapcsán egy gondolatot szeretnék kiemelni belőle: Sámuel úgy hallhatta meg, Isten őt szólító szavát, hogy várta azt. Az őt szólító hangot hallotta ő már azt megelőzően is, de azt hitte, hogy csak Éli hívja. Amikor Éli megérti, s ezután Sámuellel is megérteti, hogy Isten az, aki szólítja, az után tudja csak megfelelő módon fogadni Isten szólítását. *Szólj Uram, mert hallja a te szolgád!* – válaszol Sámuel az őt szóló Istennek, s ezután kapja a kijelentést – élete első kijelentését – Tőle.

Az, hogy mi is megszólíthatóvá váljunk, azon is múlik, hogy várjuk-e az Isten szavát. Ha nem várom, akkor nagy valószínűséggel nem is fogom meghallani. Viszont, ha az lesz napi imádságommá, amit itt Sámuel is mondott, s tényleg el is csendesedek, hogy meghallhassam Isten halk és szelíd szavát, akkor meg fogom azt hallani.

A várakozás azt jelenti, hogy felkészítem magam valaminek a bekövetkezésére: Egy focista várja a passzot a csapattársától: úgy helyezkedik, hogy szabad legyen, hogy lövő helyzetben legyen, s közben szeme a labdavezetőn. Egy zenész a zenekarban várja, hogy a karmester beintsen neki: már készenlétben tartja a hangszert, felemeli a vonót, ha vonós, vagy szájához emeli, ha fúvós, s közben szeme a karmesteren. Amikor Istenre várok, a szemem rajta van. Őrá figyelek, és arra várok, hogy: *Szólj Uram, mert hallja a te szolgád!*

Légy békében önmagaddal (nov. 14.)

1 Tim. 4, 12-16

Timóteusnak, ifjú kora ellenére nagy feladattal kellett megbirkóznia: egy gyülekezet vezetője lett. Nem lehetett könnyű, hiszen az Ő korában még egy csomó olyan élettapasztalatot nélkülözött, amit az idősebbek már Ezen viszont nem tudott változtatni. Mi az amin tudott? beszédben, magaviseletben, hitben, szeretetben, példaképévé lenni a gyülekezetének. Ehhez viszont fontosságú az, amit a 16. Versben olvashatunk: Legyen önmagadra...

gyülekezetvezetőnek, de nem csak neki, hanem minden embernek elsődleges fontosságú feladata, hogy Isten gondja önmagára. És ez nem azt jelenti, hogy smink nélkül utcára. A lelkünket kell rendben tartanunk. És higgyétek rendben van Istennel és önmagával, annak az arca is ki fog Lesz egy kisugárzása. voltam, ha benn voltunk a laktanyában, volt, hogy több mindig az volt a program, hogy a fegyverünket (AMD 65 típusú gépkarabély) kellett tisztítanunk. Ennek úgy, hogy közben nem lőttünk vele, nem tűnt úgy, hogy sok értelme lenne, de mégis volt. A naponkénti tisztogatás során minden egyes picis szegletét, zugát, alkatrészét tökéletesen megismertük a fegyvernek. Sok év eltelt már azóta, de ma sem okozna gondot, hogy szétszedjek, vagy összerakjak ez ilyen. A keresztény embernek – fiatalnak és öregnek egyaránt – a legfőbb fegyvere a saját személyisége. És az bizony gyakran beragad, besül, vagy éppen a képünkbe robban, mint egy nem tisztított fegyver. Kiborulunk, dühöngeni kezdünk, megsértődünk, magunkba roskadunk stb. Mert nem viselünk gondot magunkra. Hogyan tehetnénk ezt? Imádságban nap, mint nap Jézus Krisztus színe előtt elcsendesedve. Rengeteg módja, lehetősége van annak, hogy ezt hogyan tehetem, de a lényeg, hogy megadjam rá az időt és a csendet, annak tudatában, hogy az Isten színe előtt állok. Ha ezt megteszem, gyógyító erővel fog hatni életemre, s így én is azzal hathatok a másokéra.

MAMA FEEL GOOD!

megszerezték.

Tudott

tisztaságban

elsődleges

gondod

Egy

keresztén

előtt legyen

ne lépjen ki az

el, hogy az, aki

ettől simulni.

Amikor katona

hétven keresztül

Az imádság nélkülözhetlensége (nov. 7.)

1 TIM 2,1-4

Nem tudom, hogy közületek hányan tartják magukat komolyan imádkozó embernek, de megvallom, hogy amellet, hogy tudom, hogy ez az ige benne van a Bibliában, nagyon eszembe, hogy a feljebbvalóinkért imádkozzam. Pedig fontos lenne, ránk férne. is vannak meghallgatott imádságokról tapasztalataitok. vannak. Súlyos, halálos veszélyben lévő betegek csodálatos felépüléséről, szenvedélybetegek megszabadulásáról, és legaktuálisabb: Em-beri kapcsolatok csodás megváltozásáról. Nem is lehetnék meg enélkül. Nem már, hogy egy-egy hittan-csoporttal nagyon nehezen jöttünk egyszer tapasztaltam meg, hogy amikor kétségbeesésemben ezért a csoportért, és a velük való kapcsolatoméért akkor ez a kapcsolat min-den reménytelensége ellenére is kezdett, sőt nem egyszer – teljesen re-mény-telennek tűnő teljesen átalakult. Úgyhogy az imádság hat. De csak akkor használjuk. Gondoljátok csak el: Micsoda változások körülöttünk, ha elkezdénénk komolyan imádkozni minden kapcsolata-tun-kért! Ahelyett, hogy szidnánk és megpróbálnánk ellehetetleníteni egy illetőt – pl. egy politikust – elkezdénénk a megtéréséért imádkozni. Sok minden megvál-tozhatna. S erre biztat minket Pál apostol ebben a szakaszban: változtassunk! Amikor felbosszant valaki, vagy valami, ahelyett, hogy elkezdénél dühöngeni, szitkozódni, vagy magadban szellemes visszavágásokat kitalálni, amiket soha nem lesz alkalmad elmondani, inkább kezdj el érte imádkozni. Nem azért kell imádkozni, hogy nyerje meg a lottó ötöst, de az, hogy haragszom rá, nem zárja ki, hogy a megtéréséért imádkozzak. Hiszen a megtérés az óember halálát jelenti, és Krisztus megszületését benne: azaz az életét elfoglalja a jó, lelkét az Isten országá-nak területéhez csatoljuk... S ki tudja, lehet, hogy közben te is meglátod, hogy miben kellene esetleg neked változnod. Az imádság nagy lehetőség. Próbáljuk jobban kihasználni a benne rejlő hatalmaserőt!

ritkán jut
tényleg
Talán nektek
Nekem
gyorsaságú
ami talán itt a

egy-szer volt
ki, és nem
elkezdem
imádkozni,
javulni
esetekben –
hat, hogy ha
lehetnének

Miklós Attila
iskolalelkész